

4

LETNIK XXXIV.
1987 - 1988

G

A

L

E

B

VSEBINA

Vital Vodušek: Kdaj je Sveti večer	81
Neža Maurer: Ljubi Dedek Mraz	81
Manko Golar: Novo leto, zdravo leto	82
Jožko Lukeš: Jaslice in božično drevo	83
Neža Maurer: Srečno, dimnikarji!	84
Josip Jesih:	
Vetrčkovo veliko tekmovanje (3)	85
Vojan T. Arhar: Zima	89
Kotiček za najmlajše:	
Vera Poljšak: Piškoti za drevesce	90
Prepogljivka	91
Vojan T. Arhar: Prijateljica opica in pingvin	92
Vera Poljšak: Kod do jasic?	93
Neža Maurer: Drzna pesem	93
Vera Poljšak:	
Praznik, Zvezdice, Rebus	94
Danilo Gorinšek: Srečenosci	95
Zapojmo veselo:	
Janez Bitenc: Mišja vprega	96
Ela Peroci: Lipov čaj in žlička medu	97
Danilo Gorinšek: Kje so žarki?	99
Vojan T. Arhar: Krmilnica	99
Meta Rainer: Vsezalci in šola	100
Novosti na knjižni polici:	
Marij Čuk: Za darilo in prijetno branje	101
Šport:	
Ivan Furlanič: Spet Bali cirkus	102
Šolarji pišejo	103
Jelka Bakula: Ovca	107
Urednikova beležnica:	110
Za bistre glave	111
Sodeluj z nami: Vera Poljšak:	
Kaj vidiš?	3. stran platnic

Ilustracije za četrto številko Galeba so naredili: Vesna Benedetič (str. 83, 99); Barbara Boneta (str. 86, 87, 93,); Marjanca Jemec Božič (str. 81, 89, 99); Marjeta Cvetko (str. 92, 95, 97); Leon Koporc (str. 81); Erika Košuta (str. 107); Borut Pečar (str. 82); Bine Rogelj (str. 84); Magda Tavčar (str. 90, 91, 93, 94, 3. st. pl.); Andrej Vodopivec (str. 100)

PRILOGA

Mara Samsa, Ivan Grbec - besedilo: Evgen Dobrila, slike: Lojze Abram.

NASLOVNA STRAN

"Cerkev sv. Roka v Križu" - Tibor Drassich, 3. r. OŠ "A. Sirk" - KRIŽ.

LETNIK XXXIV. 1987 - 88
DECEMBER 1987
ŠTEVILKA 4

Vital Vodušek
Ilustr. Leon Koporc

KDAJ JE SVETI VEČER?

ČE SE DAN ZMRAČI
IN PTIČEK V LUNINEM SVITU POJE;
ČE OSLIČEK RAD NAŠEL JASLI BI SVOJE,
PA JE HLEVČEK SAMOTEN, KOT DA GA NI.

ČE VSI TRAVNIKI IN VSE BELE POTI
IN SMREKE V GOZDU ŽE SPE;
ENO PA PTIČKOVE PESEM PREMOTI,
DA SVETLE LUČKE NA NJEJ ZAGORE!

ČE TAKRAT ANGELČKI DROBNE SVEČKE PRIŽGÓ SI
IN Z MARIJO GREDO, KI NAM JEZUŠČKA NOSI:

VEŠ, POTEK JE SVETI VEČER...

Ilustr. Marjanca Jemec Božič

Neža Maurer

LJUBI DEDEK MRAZ

Lani si prinesel sanke.
Bil sem jih zelo vesel —
a če snega ne bo pri nas?

Zato bi prosil te lepo,
prinesi letos mi raketo!
Luna, veš, je bela vsa,
pa pogledat bi zletel,
gotovo mnogo ima snega.

NOVO LETO ZDRAVO LETO

NOVO LETO, MLADO LETO,
ZDRAVO IN VESELO,
PRIDI, PRIDI V SVATE,
PA ČEPRAV SO ŠE SNEŽENE TRATE.
IN NASUJ NAM SMEHA
V NAŠE HIŠE.

NAJ NA POLJU LEHA
NE OSTANE PRAZNA,
KO POMLAD PRISIJE,
KO ŠKRJANČEK PESMICO IZLIJE
IN ZAVRISKA NAD OZARO.

NOVO LETO, MLADO LETO,
ZDRAVO IN VESELO.

EJ, NIKAR PREVEČ NAM
Z ZDRAVJEM NE SKOPARI!
VSAKEMU PODARI
POLNE KOŠE SREČE.

ZDRAVE DAJ MOČI VSEM
NAŠIM NJIVAM,
POLJEM IN GORICAM.

NAJ VESELO POJEJO V TOVARNAH
STROJI, DAJAJ HIDROELEKTRARNAM
VOD OBILO CELO LETO.

NOVO LETO, MLADO LETO,
PRIDI, PRIDI V SVATE!

JASLICE IN BOŽIČNO DREVO

Pri nas doma smo vedno slovesno praznovali Božič. Oče je že teden dni pred preznikom kupil smreko in jo spravil v dnevno sobo. Od tistega dne dalje je bila ta soba za nas otroke zaprta, le oče je imel vstop vanjo. Potem je cele popoldneve krasil drevo in postavljaj jaslice. Vedno je izbral lepo smreko in tudi jaslice pod drevesom so bile nekaj posebnega.

Moj oče je bil pravi umetnik v krašenju božičnega drevesa. Vse obeske in okraske je skrbno čuval v posebnih škatlah, vsako leto pa je tem dodal še nove. Vse te lepe stvari, ti okrasni predmeti so bili njegovo delo. Delal jih je z veseljem in veliko ljubeznijo.

Spominjam se, da je vrh smreke vedno krasila skupina angelov, ki je s trobentami oznanjala Božič. Več angelčkov je potem obesil tudi na veje, kjer so delali družbo zvezdicam, lepo zavitim

bombonom, piškotom in pomarančam. Drevo je še lepo prepletel s srebrnimi trakovi in veje obložil s kosmiči vate, da je bilo videti, kot bi jo prekril sneg.

In kako lepe jaslice je vedno pripravil. Otroci smo seveda najbolj občudovali malega Jezusa in svete tri kralje, razen teh pa še pastirčke in druge popotnike ki so hiteli, da se poklonijo Jezusu. Oče je jasli postavil vedno na drugačno podlago, enkrat na kontrabasov zaboj, drugič na star gramofon, tako da so se figure počasi vrtele. Vedno je tem

dodal nove, da so bile jasli vse večje in večje.

Na sveti večer smo smeli stopiti v sobo. Oči so se nam iskrile ob vsej tej lepoti in zbrano smo zapeli »Sveto noč«. In ker je bil oče po rodu Čeh, smo zapeli še češko »Ježiščku, paničku, ja te budu kolibati.«

Mama je tisti večer pripravila posebno dobro večerjo. »Nocoj je Božič«, je vedno rekla, »pa ga moramo proslaviti«. Lepi so bili ti večeri in še danes se jih spominjam z nežnostjo in tudi s hvaležnostjo do svojih staršev.

Neža Maurer

Ilustr. Bine Rogelj

SREČNO, DIMNIKARJI!

Črna kapa, črne hlače —
črno je omelo naše.
V črne dimnike hitimo,
dimu srečno pot želimo!

Belo jutro, bele ceste —
bele tudi hiše zveste.
Beli so nasmehi naši —
topli so pozdravi vaši.

Mi smo dimnikarji črni:
gumb poišči, ga obrni —
že izpolnimo ti želje,
že pričaramo veselje!

Josip Jesih

Ilustr. Barbara Boneta

VETRČKOVO VELIKO TEKMOVANJE

5. HLADNA PRHA NI VSELEJ OSVEŽILNA

Naslednji dan je Vetrček v glavnem odmoru sklical nujni sestanek. Sotrpinom je zabičal, naj ne nosijo v skrivališče le po ene škatlice, pač pa naj se za obisk avtobusa odločajo le tedaj, kadar bodo imeli vsaj deset škatlic.

»Tako bo nevarnost, da bi nas odkrili, mnogo manjša. Vedeti namreč morate, da so se Leni Peter in njegovi odločili, da nam bodo ukradli škatlice ter jih predali kot plod svoje nabiralne akcije!«

Po pouku so Vetrček, Borut in Kitara družno odšli iz šole.

»Pridita k meni, da bosta videla, kakšne čudovite škatlice mi je prinesel očka iz službe!« je povabil Vetrček.

»Prav, pa pojdimo!« je rekel Kitara in se previdno obrnil. »Ves čas mislim na Lenega Petra in na njegove zahrbtno namene!«

Borut pa je v nemarno zamahnil z roko in dejal, da je prepričan, da bodo tokrat tudi Lenega Petra pošteno povlekli za nos.

Vetrček in Kitara sta se dvo-meče nasmehnila.

»Prav nič ne skrivam, da se nekoliko bojim Petrovih metod. Niso namreč prav nič hudomušne!« je Vetrček pošteno razkril svoja občutja.

Kmalu so prispeli do enonadstropne hiše, v kateri je živel Vetrček s svojimi starši. Gostitelj je svoja sošolca kar precej pospremil v svojo sobo ter jima takoj pokazal res lepe vžigalične škatlice.

»Pa toliko jih je!« je navdušeno zaklical Borut.

Prav tedaj je skozi odprto okno priletel v sobo kar precejšen kamen. Vetrček je prisebno odrinil prijatelja v kot in jima zabičal, naj mirujeta, sam pa je stopil k oknu. Spodaj je zagledal Droga, prvega pomočnika Lenega Petra.

»Vetrček, prišel sem ti povedat, kje imamo mi skrite vžigalnice!« je prepričljivo dejal Drog. »Pridi dol odpret!«

»Že tečem!« je pokimal Vetrček in zaprl okno.

Medtem se je Kitara previdno približal oknu ter v trenutku obstal kot vkopan.

»Počakaj Vetrček, nikar še ne pojdi odpret! Leni Peter z zvito raševinasto vrečo previdno sledi Drogu!«

»Gotovo je past, Veter!« je rekel Borut na moč prepričljivo.

Vetrček jima je ukazal, naj mirno počakata, sam pa je pohitel v kopalnico. Porednež se je namreč odločil, da bo nasprotnika sprejel z izvorno dobrodošlico. Ročno je napolnil dve vedri vode ter ju naglo odnesel v svojo sobo.

»Kitara, primi vedro, ti Borut pa previdno odpri okno!« je kratko velel Vetrček.

Novopečena referenta za sprejem sta tiho ždela ob oknu in čakala, kdaj se bosta ugledna gosta povsem približala. No, po kakšnih desetih minutah mučnega čakanja pred zaklenjenimi vrati, sta se Drog in Leni Peter počasi podala pod Vetrčkovo okno.

»Veter, pridi no že dol, da se dogovorimo za skupno nabiranje!« je zavpil Leni Peter.

Vetrček je pomolil glavo skozi okno.

»Kaj, si mar tudi ti za sodelovanje, Leni Peter?« se je ponorčeval Vetrček. »Mar nosiš vrečo s seboj že kar za škatlice?«

Ne da bi čakal ne Petrov odgovor, je pomignil Kitari in v trenutku sta zlila vodo iz obeh veder na nesrečnika.

»Le počakaj, da te dobim!« je s pestjo zagrozil Leni Peter.

»Pregriznil te bom kot kreker!« je dodal Drog ter si počasi ovil premočene hlačnice.

»Vedel sem, Leni Peter, da bi bilo bolje, če bi nosil s seboj dežnik, ne pa to preklicano vrečo. Saj veš, v tem letnem obdobju dežuje tudi z jasnega neba!« se je norčeval Vetrček.

Jezik pa je močno srbel tudi Kitaro.

»Hohoho, močvirnika, sta se lepo osvežila? Sicer imamo še nekoliko vode na zalogi!«

Leni Peter in Drog nista odgovorila, pač pa sta odšla počasi in s sklonjenima glavama.

»Pravzaprav smo ju zmočili tako sijajno, da bi jima lahko to zaračunali kot posebno uslugo!« je nabrito dejal Borut med presernim smehom.

»Še celo v savni bi se ne prepotila bolje!« je menil Vetrček.

»Ne zamerita, odšel bom!« je čez čas dejal Kitara. »Starejši ljudje se silno težko odločijo, da zavržejo kakšno reč!«

Takoj za Kitaro je odšel tudi Borut. Vetrček je nato sedel za svojo delovno mizo ter začel

premišljati, ali naj bi se kar ob belem dnevu podal v skrivališče. Močno ga je namreč zanimalo, koliko škatlic so že zbrali. Sredi premišljanja pa ga je premotila babica, ki mu je prišla naročit, naj nemudoma odnese smeti v smetnjak. Vetrček je ubogljivo pohitel v kuhinjo, vzel vedro za smeti in ga odnesel na dvorišče.

6. VREČE NE SLUŽIJO LE ZA SHRANJEVANJE KROMPIRJA

Mali herojček pa žal sploh ni prišel do smetnjaka. Komaj je brezskrbno odprl vežna vrata, so mu neznanci že strokovno nadeli vrečo, ki je še močno zaudarjala po kleti.

»Povežite vrečo in vse skupaj vrzite na voz. Pa brž!« je nekdo zaukazal polglasno.

Vetrček se je branil prav junaško, vendar so ga številnejši napadalci kmalu obvladali.

»Zapeljite voz k avtobusu v park!« je dejal neznanec.

Vetrček je tokrat dobro razločil in tudi prepoznal glas, ki je vse-skozi ukazoval.

»Leni Peter, misliš, da ti bo ta ugrabitev kaj koristila?«

Sprva je bilo vse tiho in nihče ni odgovoril.

»Sicer pa moram reči,« je nadaljeval Vetrček skozi raševino, »da se še kar udobno peljem!«

Leni Peter tokrat ni mogel molče prenesti nesramnega zbadanja.

»Nikar ne skrbi, dragi Vetrček, ta prevoz boš še drago plačal. Saj veš, taksiji so podražili uslugel!«

»Torej ste z neuspešnega zbiranja škatlic presedlali na donosnejši posel!« se je rogal neprostovoljni ujetnik.

»Kar govoriči, prijateljček, kar govoriči!« je jezno zasikal Leni Peter. »Toda verjemi mi, da te ne bomo spustili prej, dokler ne boš

povedal, kje imate shranjene škatlice. Tudi če te bomo zadržali dva dni!»

»Do ponedeljka torej, ko bo razglasitev v šoli!« je brezbrizno dejal Vetrček.

Medtem so ugrabitelji pripeljali svoj plen do parka. Voz so pripeljali prav do avtobusa.

»Drog, pojdi do ceste in pazi, da nas ne bi kdo presenetil!« je želel Leni Peter tokrat poskrbeti za popolno varnost pomembne akcije.

Ko je Drog zažvižgal, da ni nikakršne nevarnosti, so ugrabitelji dvignili ujetnika in ga nič kaj nežno položili poleg voznikovega sedeža v avtobus.

»Trepetalček, pridruži se Drog. Takoj nas obvestita, če se bo približal kakšen nepovabljen gost.«

»Trepetalček je brez besed ubogal ukaz Lenega Petra in se pridružil Drogu.

»Verjemi, Vetrček, da nimam niti najmanjšega namena, da bi te zasliševal v nedogled!« je prebrisan prijateljsko začel glavni ugrabitelj. »Že med potjo sem ti povedal, da mislim tokrat povsem resno in da nimaš prav nobene možnosti za kakršnokoli pomoč!«

Vetrček je najprej molčal, potem pa uporno izjavil, da bo molčal toliko časa, dokler ga ne bodo rešili vreče.

Leni Peter je pomignil. Dva dečka sta se sklonila nad jetnika in ga najprej rešila vezi, nato pa še vreče.

»Tako, izpolnili smo ti željo, sedaj si pa ti na vrsti!«

Vetrček si je najprej pomel oči, saj debelo uro ni videl prav ničesar drugega kot samo temo, hkrati pa že pomislil, kako bi najlažje pobegnil. V trenutku se je spomnil starega trika. Pomenljivo je pogledal skozi okno in zakričal: »Kaj pa se vendar dogaja zunaj?«

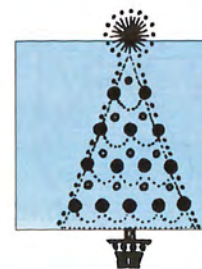
V trenutku, ko so se vsi ozrli skozi okno, je Vetrček z vso naglico stekel mimo Lenega Petra, odprl vrata in se že znašel v parku.

Leni Peter se je naglo osvestil. Skočil je iz avtobusa in zakričal na vse grlo:

»Drog, Trepetalček, Vetrček je pobegnil! Primate ga!«

Drugi dečki, ki so bili v avtobusu, so se spustili v dir za ubežnikom, ki pa je s presenetljivo hitrostjo pobegnil celo zunanijima stražarjema.

(Dalje)

VESEL BOŽIČ IN SREČNO LETO 1988
VSEM ŠOLARJEM, UČITELJICAM,
STARŠEM IN SODELAVCEM

ŽELI Galeb

Vojan Tihomir Arhar

SEVER PISKA
NA PIŠČAL.
KOJ PO KOŽUH,
KUČMO, ŠAL!

ZIMA

Ilustr. Marjanca Jemec Božič

ZIMA DROBNO
MOKO SEJE.
NOR JE, KDOR
SNEŽINKE ŠTEJE.

STREHA BELA.
SAJAST DIM.
BURJA DIVJE
PLEŠE Z NJIM.

MLIN, VKOVAN
V SNEG IN LED,
LEPŠI JE KOT
GRAD ZAKLET.

PRI ZAMRZLI
ŽABJI MLAKI
KEPAJO SE.
KDO? SNEŽAKI!

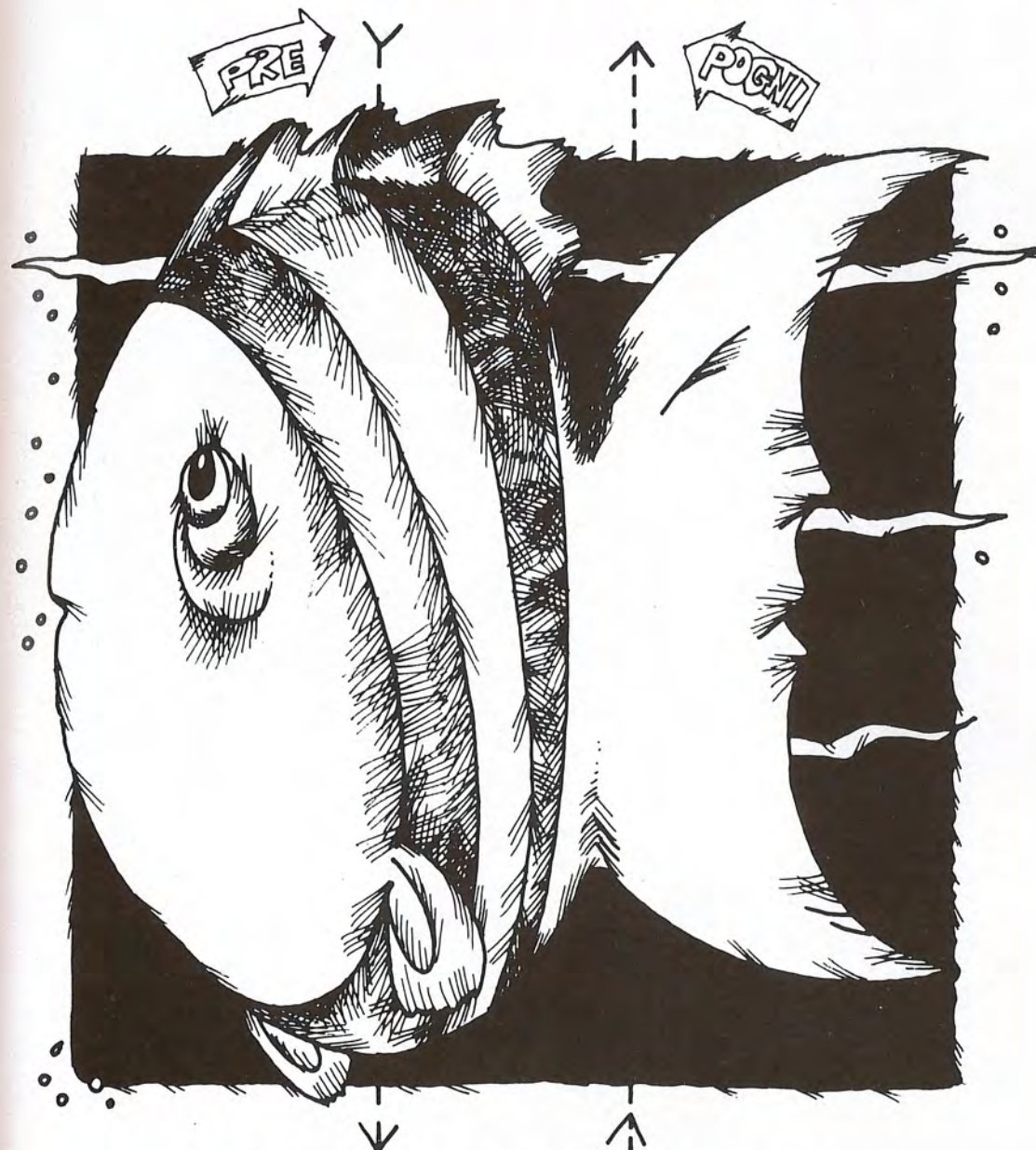

kotiček za najmlajše

Vera Poljšak
Ilustr. Magda Tavčar

PREPOGLJIVKA

PREPOGNI PO OZNAČENIH ČRTKASTIH ČRTAH.
KAJ BOŠ DOBIL? POTEV VSE POBARVAJ.

PIŠKOTI
JE SPEKLA
NEKAJ PIŠKOTOV.
SLADKI SO IN IMAJO
OBLIKO
IN
JIH BO OBESILA NA
KO BO
RAZDRLA, BO
POJEDLA VSE

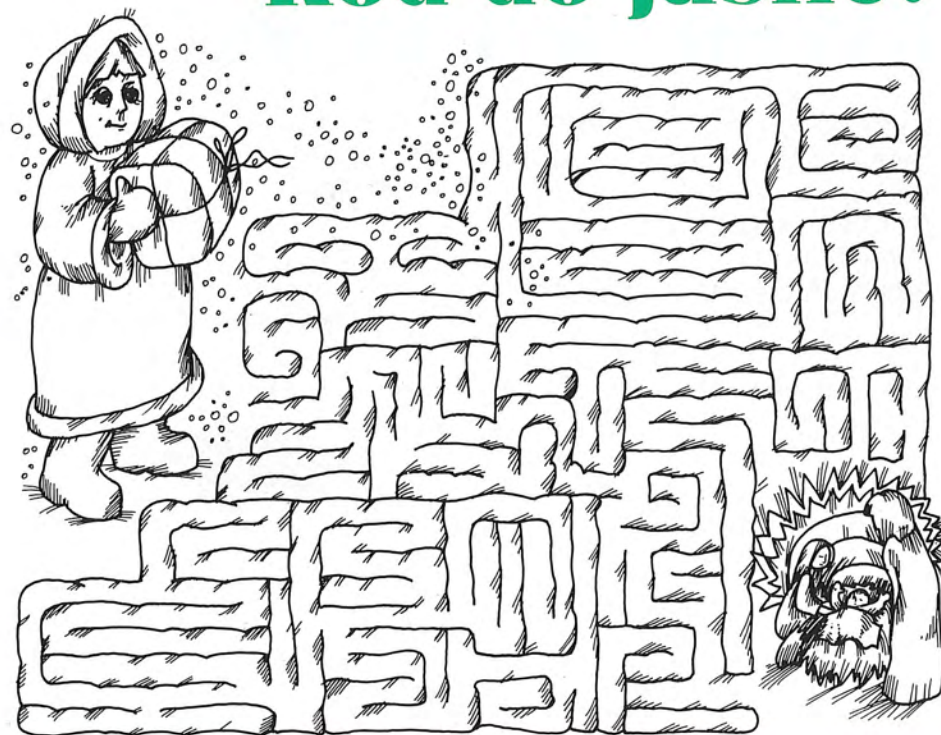

PRIJATELJICA OPICA IN PINGVIN

PINGVIN IN OPICA STA BILA PRIJATELJA, ČEPRAV STA STANOVALA ZELO DALEČ DRUG OD DRUGEGA. ZATO STA SI VEČKRAT PISALA PISMA; OB NOVEM LETU PA STA SE TUDI OBDAROVALA. OPICA JE POSLALA PRIJATELJU PINGVINU KLAFTRO TRDIH DRV, DA SE BO LAHKO GREL OB OGNJU, ČE GA BO ZEBLO, PINGVIN PA JE POSLAL PRIJATELJICI OPICI VELIK KOS LEDU, DA GA BO LAHKO LIZALA NAMESTO SLADOLEDA, ČE JI BO VROČE.

Kod do jaslic?

DRZNA PESEM

Z bleščečimi snežinkami
je priletela nežna pesem.
A ptiček ni zapel.

Z belimi snežinkami
prišla je še vesela pesem.
A potok ni zapel.

S hladnimi snežinkami
priplavala je drzna pesem —
na ves glas sem zapel:
zimi, burji, snegu,
prijateljem na bregu!

PRAZNIK

POIŠČI ZAČETNICE NARISANIH PREDMETOV. DOBRO JIH PREMEŠAJ IN VPIŠI V SPODNJA, PRAZNA POLJA. DOBIL BOŠ NAZIV SKORAJŠNJEGA PRAZNIKA.

ZVEZDICE

KATERO ZVEZDICO JE ULOVILA ANDREJKA?

KAJ TI NOSI MEDVED?

SREČENOSCI

Bila sta dva fantiča, prvi pameten, drugi pa vraževeren kar se le da. Na večer pred Novim letom je rekel vraževerni pametnemu: »Drugo leto bom srečen, da še nikoli tako. Sem slišal, da podkev, pujske in dimnikar prinese sreče za vse leto, če jih srečaš na novoletno jutro. Še danes bom pribil podkev na naš hišni prag, lončene-ga pujska, v katerega mečem prihranjeni denar, bom jutri vtaknil kar v žep, nato pa pojdem na cesto — nemara zagledam kje dimnikarja!«

Pametni je poučil vraževernega: »Bodi pameten in ne pričakuj, da te osrečijo podkve, pujski in dimnikarji! Rajši zavijaj rokave, pljuni v roke in si ustvari svojo srečo sam!«

Vraževerni je samo zaničljivo zamahnil z roko in storil, kar je bil napovedal. Pribil je veliko in težko podkev na hišni prag, vtaknil

lončenegas pujska v hlačni žep, nato pa jo je na novoletno jutro mahnil po cesti.

Ugledal je dimnikarja.

»Joj, kakšna nezaslišana sreča, kdo bi si le mislil! Zdaj bom vesel, zdrav in srečen vse leto!« se je razveselil in pohitel sporočat veselo novico domačim.

Toda sreča se mu je izmuznila še tisti hip: na pragu se je spotaknil ob podkev in telebnil tako nesrečno, da se mu je lončeni pujskec v žepu zdrobil na sto koščkov. Tudi roka ni ostala ravno cela. Moral je v bolnišnico. Tam so mu jo dali v mavec.

Poslej ni več veroval v srečenosce.

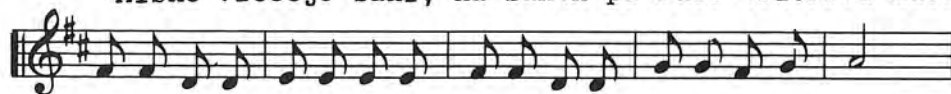

Janez Bitenc

Mišja vprega

Miške vlečejo sani, na saneh pa muce tri. Prva muca

z bičem poka, druga muca glasno stoka, tretja se jezi,

ker se miškam, ker se miškam prav nikamor ne mudi.

2. MARA SAMSA — Tetina družina jo je vzgajala v slovenskem duhu in skrbela za njeno šolanje. V Trstu je obiskovala Ciril-Metodovi šoli na Akvedotu in pri Sv. Jakobu. Potem je dokončala meščansko šolo v Ljubljani in učiteljske v Tolminu. Na sliki: nekdanja Ciril-Metodova šola pri Sv. Jakobu.

4. MARA SAMSA — Iz Srbije je skrivaj prišla v Ljubljano. Priključila se je pristašem Osvobodilne fronte, ki so se borili proti fašističnim zavojevalcem. Fašisti so jo zajeli, jo internirali v koncentracijsko taborišče pri Gonarsu, nato še v hujše taborišče na otoku Rab. Na sliki: šotori v taborišču na Rabu.

6. MARA SAMSA — V Trstu jo je fašistična policija zaprla v mučilnico v ulici Bellosguardo. Z neverjetno drznostjo ji je uspelo zbežati in vrniti se k partizanom. Za časa borbe je priredila berilo »Slovenska beseda« za večerne tečaje. Več spisov je objavila v »Slovenskem pionirju«, »Mladem rodu« in »Partizanskem dnevniku«. Na sliki: prva stran »Partizanskega dnevnika« od 4. aprila 1945.

8. MARA SAMSA — Leta 1954 je zasnovala in skupaj z Ivanom Grbcem ustanovila mladinski list »Galeb«. Zaradi bolezni ga je urejala le kratek čas. Tedaj je izšla tudi njena zbirka novel in črtic »Trst je klical«. Umrla je v zdravilišču na Golniku pri Kranju, 13. avgusta 1959. Pokopana je v skupni grobnici padlih partizanov na Kontovelu. Na sliki: naslovnica knjige »Trst je klical« in prve številke »Galeba«.

1. MARA SAMSA — Po poklicu je bila učiteljica, a se je uveljavila tudi kot časnikarka in pisateljica. Rojena je v Trstu, 5. novembra 1906. Komaj dve leti stara je izgubila mater in v prvi svetovni vojni še očeta. Kot sirota je doraščala pri stari materi in še največ pri teti. Portret.

3. MARA SAMSA — Poučevala je na šolah na Vipavskem in na Postojnskem, a le za kratek čas, ker jo je fašistična oblast odpustila iz službe. Izselila se je v Jugoslavijo in poučevala na raznih šolah do izbruha druge svetovne vojne. V Vojniku pri Celju so jo gestapovci aretirali in izgnali v Srbijo. Na sliki: stavba na Akvedotu, v kateri je bila nekoč Ciril-Metodova šola.

5. MARA SAMSA — Po razpadu fašistične Italije se je z Raba vrnila na Primorsko in se vključila v partizanske vrste. Partizanska oblast jo je imenovala za šolsko nadzornico. Poslala jo je v Trst, da organizira tajne tečaje slovenskega jezika. Na sliki: Mara Samsa (levo) v partizanih.

7. MARA SAMSA — Po osvoboditvi se je vrnila v Trst. Zaposlila se je kot časnikarka pri Primorskem dnevniku. Pisala je tudi za druge liste. Leta 1951 se je odločila, da se povrne k učiteljskemu poklicu. Poučevala je na Plavjah in v Dolini. Na sliki: na šoli na Plavjah s skupino učiteljev ob obisku pisatelja Alojza Gradnika. Stoji druga z leve.

2. IVAN GRBEC — Osnovno šolo je opravil v domači vasi. Nato se je šolal na koprskem učiteljskišću. Ljubil je glasbo, zato se je na učiteljskišću učil tudi klavir, orgle, gosli in petje. Leta 1908 je postal učitelj. Še isto leto je sprejel službo v rojstni Ščedni. Na sliki: Ščedna je danes predmestje Trsta.

4. IVAN GRBEC — Še mlad se je začel uveljavljati kot skladatelj. Komponiral je samospeve, razne pesmi in skladbe za otroke in mladinske pevske zборе. Znale so njegove uglasbitve otroških iger: »V kraljestvu palčkov«, »Kraljica palčkov«, in »Čarobne gosli«. Na sliki: uprizoritev igre »V kraljestvu palčkov«.

6. IVAN GRBEC — Pred izbruhom druge svetovne vojne se je vrnil domov in dočkal njen konec. Po osvoboditvi je ponovno poučeval na osnovni šoli v Ščedni. Nekaj časa je učil tudi pri Sv. Ani in v Ricmanjih. Nato se je vrnil v Ščedno in delal do upokojitve. V šoli in v društvih je vodil otroške in mladinske pevske zборе. Na sliki: na šoli pri Sv. Ani.

8. IVAN GRBEC — Umrl je 24. septembra 1966. Pokopan je na domačem pokopališću v Ščedni. Na sliki: Grbčev grob.

1. IVAN GRBEC — Bil je učitelj, zborovodja in skladatelj. Rojen je 25. junija 1889 v Ščedni pri Trstu. Oče je bil delavec, mati branjevka. Portret.

3. IVAN GRBEC — Po nastopu učiteljske službe se je še dalje izpopolnjeval v učenju klavirja in harmonije. Skrbno si je zapisoval ljudske pesmi in pregovore, ki so bili še živi v ustnem izročilu v Ščedni in okolici. Na sliki: naslovna stran Grbčeve zbirke ljudskih pesmi v priredbi Pavleta Merkuja.

5. IVAN GRBEC — Leta 1926 je fašistična oblast ukinila slovenske šole na Primorskem. Tedaj je bil Grbec ob učiteljsko službo. Nekaj let je vztrajal doma brez dela, nakar se je izselil v Zagreb. Tam je študiral na glasbeni akademiji in diplomiral iz kompozicije in instrumentacije. Na sliki: Grbčeva rojstna hiša v Ščedni danes.

7. IVAN GRBEC — Pogosto je nastopal s šolskim zborom na slovenskem tržaškem radiu. Vodil je pevovodske tečaje in izdal »Pesmarico« za osnovne in srednje šole. Bil je soustanovitelj in prvi odgovorni urednik »Galeba«. Novi mladinski reviji je ostal zvest sodelavec do smrti. Na sliki: v »Galebu« objavljene Grbčeve pesmi in zgodbe.

LIPOV ČAJ IN ŽLIČKA MEDU

Saj sem si kar mislila, da bo tako. Ko sem vam zadnjič pripovedovala o Ivu in Nini, kako sta se sprehajala po dežju, čofotala po lužah in jima je dež kapljal za vrat, sem že hotela reči na glas, da se bosta prehladila. Do zdaj sem molčala o tem, a zdaj je, kar je, in bom povedala do kraja. Saj Ivo sploh ni zbolel.

Zbolela je samo Nina. Vročino ima. Nina, ki je nežna kakor

spomladanski zvonček. Seveda bi bilo v tem trenutku najbolj potrebno, da bi ji skuhala lipovega čaja in ji dala žličko medu, namesto da pripovedujem, kako je bolna. A to je storila že njena mama in Nina zdaj spi. Tudi zdravnik je bil pri njej in je rekel, ko je odhajal:

Pustite Nino lepo samo. Dal sem ji zdravila in naj kar spi.

Jaz bi vseeno rada stopila k njej in ji potipala čelo, kako je vroče, potipala bi ji žilo na roki, kako ji bije. Skrbi me.

Ne, je rekel zdravnik, ker bi potem vsi povrsti hodili in poslušali, kako ji bije srce, in uboga bolna Nina ne bi imela niti minute miru. Ko bo čas za to, bo prišla mama.

In če boste dobro gledati, boste kmalu videli, kako se vrata v sobico počasi odpirajo in skozi špranjo res previdno pogleda mama. Gleda, gleda, gleda Nino, kako spi. Vrata se počasi spet zapro, in mislimo, da je Nina sama.

A skozi okno, kdove kako, saj je bilo skoraj trdno zaprto, pride rožica, takšna spomladanska, s travnika. Pride čisto blizu k Ninini postelji in razgrne cvetne liste. V cvetu sedi Ninina sošolka. Lahko si mislite, kako je bila v tem majhnem cvetu Ninina sošolka majhna. Sedela je tam in pisala pisemce. Napisala je:

Ljuba Nina,

dolgočas nam je v šoli po tebi. Kmalu ozdravi!

Rožica je zaprla svoje cvetne liste. Tiho je odšla, kakor je prišla, le pisemce je ostalo na Ninini postelji:

Potem je prišla še Ninina pesem:

Sijaj, sijaj, sončece rumeno — kako bom pa sijalo, ko sem vedno žalostno?

Nina je čisto malo odprla oči, saj je bila to njena pesem, ki jo je prepevala, kadar se je hotelo nebo pooblačiti, in zdaj je še zadnji hip zagledala majhno sonce v majhnem oknu in slišala, kako ji je sonce reklo:

Saj nisem žalostno sonce. Smejem se, ker ni na nebu niti enega oblačka. Smejem se, ker se sploh smejem in ker te rado božam, Nina.

Sonce je ostalo v majhnem oknu in se smehljalo, ko je Nina spet zaprla oči in spala, spala. Mogoče je bilo v tem njenem spanju že malo zdravja.

Prišel je Ivo, a ostal je daleč in ne vem, če ga boste videli, vendar pa poslušajte. Zaigral je na piščalko, zaigral lepo kakor pastir v hribih. Dolgo je igral, tako dolgo, da se je Nina naspala in se počasi prebudila, se pretegnila in sedla v postelji.

Prav takrat ji je mama spet prinesla malo lipovega čaja in žličko medu.

Gledam jo, kako pije čaj in kako liže med.

Do prihodnje zgodnice bo ozdravela.

KJE SO ŽARKI?

**Sonce je za hribe palo,
kam je zlate žarke dalo?**

»Kam?«

**Dete ročke iztegnilo,
vse je žarke polovilo.
Dete je pod noč zaspalo,
kam je zlate žarke dalo?**

»Kam?«

**Mati dete poljubila,
žarke mu iz očk popila —
srečna je sedaj brez konca:
je srce prepolno sonca...**

KRMILNICA

Deček z žeblija žago sname.

Kaj bo dečku svetla žaga?

Tanke deščice bo žagal.

Kaj bo s temi deščicami?

Hišo bo naredil ptičkom.

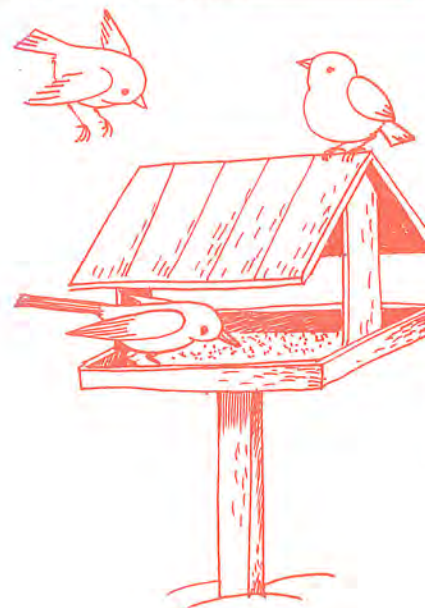
Kaj bo ptičkom mala hiška?

V njej pozimi, do pomladi,

našli bodo: kos, strnadi,

vrabci, ščinkavci, sinice

zrnja za premrle ptice!

VSEZNALCI IN ŠOLA

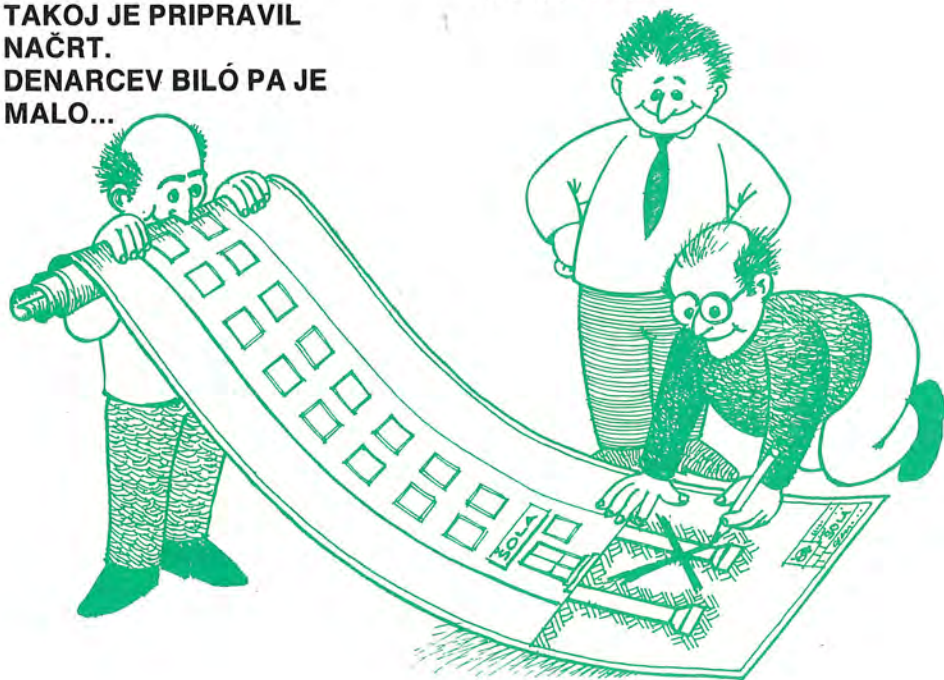
VSEZNALCI SO IMELI
PRAV VSE,
LE ŠOLE ZAENKRAT
ŠE NE,
ZATO SO SE KAR
ODLOČILI:

»ŠE LETOS JO BOMO
ZGRADILI!
PA VIŠJA NAJ BO
OD ZVONIKA,
KI SKORAJ NEBÁ
SE DOTIKA!«

IZ LASTNEGA ŽEPA
STOTAK
ZA ŠOLO PRISPEVAL
JE VSAK!
MOŽ, KI SE SPOZNA
NA OBRT,
TAKOJ JE PRIPRAVIL
NAČRT.
DENARCEV BILÓ PA JE
MALO...

NA ZUNAJ SE NE BI
POZNALO,
ČE TEMELJ, KI V ZEMLJI
JE SKRIT,
BI ČRTALI, —
IN ZA PROFIT
BI ZVIŠALI ŠOLSKO
POSLOPJE
LAHKÓ ŠE ZA KAKŠNO
NADSTROPJE!

REČENO — STORJENO!
NA DAN,
KO BIL URESNIČEN
JE PLAN,
VSEZNALCEM, MED SPLOŠNO
ZABAVO,
JE ŠOLA ZGRMELA
NA GLÁVO...!

Marij Čuk

Za darilo in prijetno branje

ZABA BERE ČASOPIS — komaj bi verjeli, kajne? V svetu umetnosti, fantazije in čarobnih verzov pa se lahko zgodi tudi to. Kdo pa bo branil pesniku, da prav tako naslovi svojo knjigo? Nihče! Zato so pri Mladinski knjigi dali zbirki poezij velikega srbskega umetnika **Jovana Jovanovića - Zmaja** prav tak naslov. Zmaj seveda ni zmaj, četudi je pravzaprav tudi zmaj. Namreč: v srbohrvaščini pomeni zmaj junaškega, delovnega, silnega človeka. In tak je brez dvoma pesnik, katerega verze bi svetoval, da si jih preberete. Zmaj ima namreč za dobrega pesnika za otroke vrsto odličnih lastnosti, ki jih ni težko prepoznati. Pesnik poje otrokom iz pravega pesniškega navdiha, iz ljubezni do njih. Zato so Zmajeve pesmi enostavne in čiste, duhovite so in lepe. Če mi ne verjamete, kar vzamite to knjigo v roke in boste videli, da je tako!

Seveda, spet bodo tu prazniki z zimo vred in časa za prijetno branje bolj malo.

Najbrž bo zapadel sneg, nekateri si boste nadeli smuči in se spustili po beli opojnosti, kot se temu reče. In kljub temu, da je moja naloga skoraj brezupna, vam bom vseeno svetoval še eno knjigo, tokrat slovenskega pisatelja.

Ferdo Godina je najbrž dovolj znan. V knjigi **SINIČKE V ŠKORNJU** objavlja basni, oziroma kratke pripovedi o živalih. V zvezi z njimi opisuje tudi prekmurski svet, ljudi, kraje, običaje. Tako je svoja pisateljska sporočila, ki se v marsičem nanašajo na človeški svet, preli v zgodbe, ki vzbujajo začudenje, saj pripovedujejo o vsem tem dogajanju med ljudmi tako, kot lahko poteka tudi med živalmi, če gledamo nanj s človeškimi očmi. K prijetnemu branju bodo seveda v izdatni meri prispevale tudi imenitne podobe **Jelke Reichman**, ki jo marsikdo od vas pozna iz številnih drugih knjig in iz Galeba, v katerih je s svojim tenkočutnim čopičem ali peresom slikarsko oživila najznačilnejše prizore ali njihove junake.

Ivan Furlanič

SPET BELI CIRKUS!

Se je že pričelo. Zima trka na duri, sneg je že pobelil gore in doline in na pragu smo nove smučarske sezone. Obudil se je znameniti beli cirkus, kot imenujemo vsakoletno tekmovanje za svetovni pokal, ki je letos 22. po vrsti, in priča smo bili že prvim nastopom najboljših smučarjev v Sestrieru.

Prireditelji letošnjega smučarskega tekmovanja za svetovni pokal, ki se bo zaključilo 27. marca prihodnjega leta v avstrijskem Saalbachu, so delno skrajšali program tekmovanj, ker bodo prihodnjega februarja v kanadskem mestecu Calgary 15. zimske olimpijske igre, na katerih se bodo najboljši smučarji potegovali za zlate kolajne in bodo za nekaj tednov pozabili na privlačne velike kristalne globuse svetovnega pokala. Pri razporeditvi tekmovanj so tudi ugodili mnogim, ki so se izrekli proti prenatrpanemu programu, zato bo odpadlo nekaj tekem. Pomembna novost je ukinitve odbitnih točk. Po novem bodo smučarkam in smučarjem samo seštevali dobljene točke, kar bo precej poenostavilo potek svetovnega pokala, obenem omogočilo atletom, zlasti smukačem, ki bodo nastopili na več tekmah, da se bodo lahko enakovredno kosali za končno zmago. Tekmovanja v slalomu in veleslalomu bodo potekala po uveljavljenem sistemu prvega in drugega spusta, v drugem spustu pa bo nastopilo samo prvih trideset tekmovalcev iz prvega spusta z zamenjavo štartnih mest do petnajstega. Kot doslej bo zmagovalec dobil 25 točk, drugouvrščeni 20, tretji 15, četrtri 12 in nato točko manj za vsako nižje mesto.

V moški konkurenci bo v prihodnji sezoni svetovnega pokala 29 tekem: deset smu-

kov, osem slalomov, šest veleslalomov, štirje superveleslalomu in dve paralelni tekmi, ki štejeta za pokal narodov. Za ženske pa so prireditelji pripravili tekmo manj, in sicer v smuku.

Nas zanima, kdo nastopa na tekmovanjih za italijanske in jugoslovanske barve v prvih jakostnih skupinah do petnajstega mesta.

V ženski konkurenci nastopa za Jugoslavijo Mateja Svet kar v treh disciplinah: slalomu, veleslalomu in superveleslalomu. Med moškimi pa sodita med najboljše v jugoslovanski ekipi zmagovalec lanskega svetovnega pokala v slalomu Bojan Križaj in zmagovalec finalnega slaloma v Sarajevu Grega Benedik.

Številnejši so smučarji, ki zastopajo italijanske barve v prvi jakostni skupini: v slalomu Sbardellotto in Edalini, v veleslalomu

Doslej najboljši: Alberto Tomba

Pramotton, Erlacher, Tomba in Tötsch, v superveleslalomu pa poleg Erlacherja in Pramottona še Ghidoni. Ni pa nobene italijanske smučarke v prvi skupini.

Vsi ti izredni smučarji in smučarke pa bodo morali na nastopih za svetovni pokal računati na smučarje, ki predstavljajo svetovno elito, kot so na primer Mark Girardelli in, čeprav že prileten, še vedno nevaren Stenmark. V ženski konkurenci pa sta

nevarni tekme predvsem Švicarki Maria Walliser in Vreni Schneider.

Že v prvem dejanju belega cirkusa v Sestrieru smo doživeli nekaj presenečenj. V moški konkurenci je bil najboljši Italijan Tomba, dvakrat prvi v slalomu in veleslalomu. V ženski konkurenci pa se je odlično izkazala Slovenka Mateja Svet, ki se je v obeh tekmah uvrstila na odlično drugo mesto.

Iz Sevnice sem dobil pristrčno in spodbudno pismo. Oglasili so se učenci 3. in 4. razreda osnovne šole »Savo Kladnik«, ki takole pišejo: »...Radi bi vam poslali tisoč prijetnih, toplo prijateljskih pionirskih pozdravov, kot pridni bralci vaše revije Galeb. Radi bi vam izrekli priznanje za vaše delo, za tako prijetne članke, za tako zanimivo, tudi drugo branje, za posluš učencem in njihovo delo, za toliko prijetnega branja. Vključeni smo v dramsko — recitatorsko interesno dejavnost. Pestro je naše delo. Pomaga nam tudi vaša revija, saj smo se z nekaterimi vašimi prispevki že predstavili na različnih proslavah, mnogi pa še čakajo na predstavitev. Sami tudi pesnikujemo, zato bi bili izredno veseli in nepopisno ponosni, če bi se z našimi prispevki lahko predstavili tudi v vaši reviji...«

Hvala za spodbudne želje in tople pozdrave in seveda hvala za poslano prispevke. Rade volje vam jih objavljamo z željo, da bi bilo v bodoče, kot sami omenjate v vašem pismu, vedno več takega toplega sodelovanja in iskrenega prijateljstva.

Urednik

TORTA ZA MATEJČKA

Torta za Matejčka je velika kakor sod, na njej počiva »M«, ki je širši kakor sod.

Vsi mi čestitamo Matejčku malemu, naj dolgo še živi in nam vsem srečo deli.

Tanja Perc
4. r. OŠ »S. Kladnik«
SEVNICA

LASTOVICA

Lastovica, lastovica, kdaj si poletela v kraje tople, kjer si se ogrela? Ko pa zima bo minila, spet se boš vrnila in v našem hlevu zarod svoj izvalila.

Vesna Kelher
4. r. OŠ »S. Kladnik«
SEVNICA

DOMOVINA

Bodi zdrava, moja draga domovina! Reke, polja in gozdovi, ceste, železnice in mostovi.

Vse življenje nam v bodoče spleta v vence želje vroče za mir, svobodo domovine in srečo naše mladine!

Nina Žičkar
4. r. OŠ »S. Kladnik«
SEVNICA

KULTURNO ŠPORTNI CENTER NA VRHU

Končno smo tudi na Vrhu dobili kulturno športni center. Začeli so ga graditi že 1983. leta v Brajdi, kraju med Doljnimi in Zgorjnjim Vrhom. Vsi Vrhovci so sodelovali pri delu. Najprej je bila tam samo plošča, kjer so igrali odbojko in nogomet. V nekaj letih polnega truda so uredili tudi steze za keglanje, teniško igrišče in kulturni dom.

V nedeljo, 20. septembra, smo otvorili kulturno športni center. Tudi mi smo sodelovali na svečani prireditvi. Več dni smo se učili za nastop s kratko igrico o hribu. Vsi smo nestrpno čakali na dan otvoritve. Mamine so spekle več slaščic, moški so pripravili mize. V nedeljo je bili vse pripravljeno.

Najprej je nastopil vrhovski moški pevski zbor, sledila sta še dva nastopa, potem pa smo bili na vrsti mi. Zelo smešno smo se obnašali, saj so se nam vsi smejali in ploskali. Po zaključenem nastopu so v domu odprli razstavo starodavnih noš in orodja. Mi smo si ogledali razstavo orodja. Učiteljica nam je povedala, da so imeli nekoč na Vrhu mnogo ovc in krav. Iz mleka so izdelovali maslo tako, da so mleko zavreli, posneli smetano, jo zlili v pinjo in tako dolgo tolkli, da je postala maslo, ki so ga potem prodajali. Videla sem tudi dva likalnika. Eden je bil zelo težak. Tega so postavljali na peč, da se je segrel in potem z njim likali. Drugi likalnik pa je bil na oglje. Ogledali smo si tudi lončeno posodo in več oblek. Ena je bila celo iz leta 1770.

Če primerjamo današnje življenje z nekdanjim razumemo, da je danes mnogo lažje. V sosednji sobi so bili razstavljeni panoji s starimi slikami in članki o vrhovski preteklosti.

Zelo sem vesela, da imamo na Vrhu lep kulturno športni center, kamor bo gotovo prihajalo mnogo ljudi.

Serena Pellegrin
5. r. OŠ VRH

Učenci osnovne šole »Josip Ribičič« pri Sv. Jakobu so bili tokrat izredno pridni. Kar obsuli so me s kopico lepih in prikupnih dopisov in risb. Prav vesel sem takega plodnega sodelovanja in pričakujem, da se boste, dragi šolarji, še potrudili in redno pošiljali svoje dopise. Začnimo najprej z dopisi učencev iz prvega razreda.

POTOVANJE Z LADJO

Z motorno ladjo sem se peljal po Jadranskem morju. Pristali smo na otokih

Brač, Hvar, Mljet in Korčula.

Andrea Cossutta
1. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

V MUZEJU VLAKOV

V muzeju vlakov smo videli lokomotive. Bile so črne.

Dean Carli
1. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

KRAŠKA HIŠA

Avtobus nas je peljal na Kras. Ogledali smo si kraško hišo.

Marko Mikolj
1. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

VLAK

Vlak teče po tračnicah. Vleče ga lokomotiva.

Katerina, Alessio, Michele Sorini
1. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

POTOVANJE Z LADJO, Andrea Cossutta

CERKEV, Elisa Frandolič
1. r. OŠ »J. Ribičič« - SV. JAKOB

CERKEV

Šli smo v veliko cerkev. Tam je bilo mnogo zlatih slik Jezusa, Marije in Jožefa na stenah. Bilo je malo stolov.

Erik Sancin, Elisa Frandolič
1. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

KRAŠKA HIŠA, Marko Mikolj

VLAK, Katerina Sorini

VLAK, Alessio in Michele Sorini

V MUZEJU VLAKOV, Dean Carli

CERKEV, Erik Sancin

VOŠČILO

Predragi Galeb,
si vedno nam lep,
te radi odpiramo,
vrstice prebiramo.

Jana, Mitja, Karin, Fjona,
Giulia, Katerina, Saša, Danjel
2. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

MOJA NEDELJA

Včeraj me je očka z motorjem peljal v Opatijo. Pot je bila dolga. V Opatiji sva šla na kosilo. Po kosilu sva se odpeljala na Grobnik in si ogledala dirkalno stezo. Zvečer sva se utrujena vrnila domov.

Rad se vozim z motorjem.

Mitja Stefančič
2. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

POLŽEK

Na vrtu tete Kristine sem videla polžka, ki je lezel in se slinil. Bil je velik. Potem so

prišli dečki, ki si se igrali z žogo in so mu nehote zmečkali hišico. Vzela sem polžka in ga nesla domov. Pokazala sem ga svojima bratcema. Marku in Janu je bil polžek všeč. Polžka sem nesla zopet na vrt.

Giulia Sadlowski
2. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

V CIRKUSU

Včeraj smo bili učenci naše šole v cirkusu. V cirkusu je bilo zelo lepo. Pajaci so bili zelo smešni. Meni so bili všeč levi,

oslički, konji in psi. Konji so hodili po dveh nogah. Akrobati so skakali zelo visoko. Vsi smo se zabavali in kričali.

Caterina Macho
2. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

RADIJSKA ODDAJA

V šoli smo poslušali radio. Poslušali smo oddajo »Z raketo po svetu«. Tudi letos so na sporedu tri uganke in smešnice. Po oddaji smo malicali, nato smo reševali uganke. Ko smo poslušali oddajo, so prišli delavci in zamenjali pregorelo žarnico.

Saša Jančar
2. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

POLŽEK V ŠKATLI

Danes po šoli sem šla s Fjono na vrt. Tam sva dobili polža. Bila sem zadovoljna, ker ni bil zalizan. Polži se pred zimo zalijejo. Ko sva prinesli polža domov, sva ga dali v škatlo. Dali sva mu tudi list mokre solate. Polž leze počasi po škatli. Jutri ga bova nesli v šolo.

Karin Mezgec
2. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

ŽELVICA

Po odmoru nam je Tanja, učenka petega razreda, prinesla v škatli želvo. Kupila jo je v Šibeniku. Vsi smo jo gledali. Želvetica se nas je bala, zato se je skrila v svoj oklep. Potem smo jo postavili na tla in je počasi korakala po razredu. Učiteljica Ada je potem nesla želvico Tanji. Na svidenje, želvetica!

Daniel Leone
2. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

OTROŠKE URICE

Včeraj popoldne smo bili v Narodni in študijski knjižnici. Na sporedu so bile otroške urice. Janez Bitenc nam je pripovedoval pravljico »Iščite sivo miško«. Naučil nas je tudi novo pesmico. Na koncu smo vsi peli, otroci in mamice. Preživeli smo res prijetno urico.

Fjona Mezgec
2. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

V CIRKUSU

Šli smo v cirkus. Videli smo konje, slone, leve, pajace in akrobate. Najbolj so mi bili všeč sloni, ker so znali sestri in delati stojo. Eden od slonov se je tudi polulal in vsi prisotni so se smejali. Pajaci so zelo lepo igrali na razna godala. Smešno je bilo, ko so pokali z dinamitom.

Niso mi bili všeč konji, ker niso delali nič posebnega. Samo dvigali so se na zadnje noge. Levi so bili tudi lepi, ampak kmalu bi podrli krotilca.

Tanja Tomaselli
3. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

PETJE

Danes smo peli. Zbrali smo se na hodniku. Potem smo se postavili v vrsto in šli v razred. Učiteljica nas je opozorila, naj gledamo njene roke. Peli smo slabo. Učenci prvega razreda niso znali besedila.

Preden smo se vrnili vsak v svoj razred, smo zapeli »Naša četica koraka«. Pri petju mi je bilo zelo všeč.

Jana Miličević
2. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

V BOLNICI

Včeraj sem morala na pregled v bolnico. Sošolci pa so šli v muzej vlakov. Z mamco sem šla v otroško bolnico »Burlo Garofolo«.

OVCA

Ovca na planini sočno travo pase,
žarke zna ujeti, jih shraniti zase.
V snežni, mrzli zimi zna paziti nase.
Kakor mehka kepa v kožuh se odene
in prav nič ne čuti kapljice ledene.
Pojdi in jo prosi, naj ti ga posodi,
da te huda zima z mrazom ne pohodi.

lo«. Tam so mi najprej naredili pregled krvi, nato so pogledali, če imam še pikice na nogah in če je stopalo še zatečeno. Zdravnik je povedal, da je vse v redu, le da bom morala za nekaj mesecev vsak teden hoditi na pregled seča.

Ko so me vso pregledali, sva z mamco šli v mesto in si ogledovali izložbe. Mama mi je tudi kupila nove čevlje.

Tanja Tomaselli
3. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

SRBSKO PRAVOSLAVNA CERKEV

Srbsko pravoslavna cerkev je posvečena sv. Spiridionu. Cerkev so postavili pred več kot sto leti. Stoji v bližini Rusega mosta. Na zunanjih stenah so lepi mozaiki in pozlačene podobe. Upodobljeni so apostoli in svetniki. Notranjost zgradbe je v obliki križa s petimi kupolami. Sedeži so ob stenah. Pred oltarjem stojijo krásni svečniki. Na stenah so dragocene ikone.

Tanja Sternad
3. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

SRNA Z ZLOMLJENO NOGO

Na praznik sv. Justa ni bilo pouka, zato sem s starši šla obiskat sorodnike in prijatelje v Slovenijo. Ko smo se zvečer vračali in smo ravno prestopili mejo, smo sredi ceste zagledali srno, ki je zgledala kot mr-

tva. Stopili smo iz avta in opazili, da ima zlomljeno nogico. Pobožali smo jo in ji obvezali nogico. Takoj nato je vstala in hitro odskakljala v gozd.

Spet smo se odpeljali in po poti sem preišljevala, če bo srna lahko preživela s tremi nogami.

Miriam Čermelj
3. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

AMERIŠKI CIRKUS

Tudi letos smo učenci šole »Ribičič« šli v cirkus, ki se je te dni utaboril v Trstu. Imenuje se »Circo Americano«.

Ko smo prišli v cirkus, smo si poiskali prostore in čakali. Najprej so prišli v areno konji, nato sloni, akrobati in levi. Vsak je izvedel svojo točko in mi smo nastopajoče nagradili s ploskanjem. Najbolj všeč so mi bili sloni, ker so znali stati na prednjih nogah. Tudi točka z levi mi je bila všeč, ker so bili levi krotki in dobro zdresirani. Na koncu smo vsi zadovoljni odšli domov.

Tanja Strnad
3. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

Z BRATRANCI NA SNEŽNIKU

Odpravili smo se na Snežnik. Do Sviščakov smo se pripeljali z avtom. Bratranec je ob cesti videl kačo belico. Pot je bila dolga

in strma. Ko smo prišli na vrh, smo sedli v travo. Potem smo pojedli kruhke, nekaj popili, si slekli majice in se sončili. Potem smo se odpravili in se vračali v dolino. Tedaj sem se spotaknila in padla. Na srečo ni bilo nič hudega, samo malo sem si zvila nogo. Na koncu poti smo se preobuli in šli v gostilno, kjer smo nekaj popili. Potem smo se peljali na ogled novega jezusa. Hoteli smo nabirati gobe, ampak našli smo samo strupene. Med njimi sta bili zelena mušnica in vražji goban. Vse smo odvrgli.

Potem smo se odpravili domov. Doma sem vsa svoja doživlja povedala babici in ona se je veselila, da smo prišli domov živi in zdravi. Mislim, da bomo še šli na take izlete.

Tanja Strnad
3. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

PREDSTAVLJAMO SE

Smo učenci četrtega razreda, zato prav dobro nam gre abeceda. Lani štirje smo bili, letos še Škedenjci so k nam prišli. Paolo je najstarejši, zato je v teku najhitrejši. Tjaša zelo rada bere in večkrat sestrični stolp podere. Pridna učenka je Romina, ki ji vseč je zgodovina. V prvi vrsti sedi lvo in poslušna zelo marljivo. Maša v Dijaški dom zahaja in ji odbojka zelo ugaja. V razredu tudi Jasno imamo in se z njo radi igramo. Sonja najprej napiše nalogo, šele nato se igra z žogo. Najmlajša v razredu je Ana, ki je večkrat tudi zaspana. Naša učiteljica kriči, če se kdo neredno uči. Da to se ne zgodi, pridno se učimo skoraj vsi.

Učenci in učenke
4. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

DREVO PRIPOVEDUJE

Jelka sem in povedala vam bom, kako sem postala novejna jelka.

Gozdarji so me vsadili v listnat gozd, ker v iglastih ni bilo več prostora. V listnatem gozdu so bile bukke, gabri, kostanji in še druga drevesa. Pod mano ni bilo gob in druge podrasti.

Jeseni so v gozd prihajali otroci in nabirali kostanje, želode in žire. Z mojimi storži so samo igrali nogomet. Pozimi, kadar listavcem odpadajo listi in zapade prvi sneg, so otroci pod mojimi vejami postavljali lutko in metali vame kamne, da je sneg zdrsel z mojih vej na lutko. Tedaj so otroci kričali: »Glejte sneženega moža!«

Spomladi so se otroci učili, čemu koristijo drevesa, a so še vedno metali kamne vame. Poleti so otroci sedeli pod listavci in se mirno igrali.

Nekoč pozimi je v gozd prišla učiteljica z deklicami. Ko so me deklice zagledale, so rekle učiteljici: »Vprašajmo gozdarje, če bi lahko presadili tole jelko na šolski vrt.« Učiteljica je pristala in rekla: »Gozdarji bodo jelko presadili na vrt za novo leto, da jo boste okrasile z balončki in trakovi.«

Tako so me gozdarji presadili na šolski vrt in vsako novo leto sem lepo okrašena.

Tjaša Gruđen
4. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

MALA VEVERIČKA

Nekega dne je moj bratranec šel v gozd. Ko se je sprehajal v lepem gozdiču, je zaslišal šum. Pogledal je naokoli in pred njim je ležala mlada veverička. Tako se mu je zasmilila, da jo je nesel domov. Doma ni vedel, kako ravnati z njo. Veverička ni hotela sprejeti mleka. Bratranec je zato kupil majhno stekleničko. Čez nekaj dni je veverička začela piti mleko. Jedla je tudi majhne koščke orehov. Kmalu se je opomogla in bila je tako lepa in živahna, da so jo vsi bližnji prišli gledat. Bratranec je dobro premislil in odnesel veveričko spet v gozd. Rekel mi je, da veverička bolje živi s svojo družino v gozdu, kjer je prosta, kakor zaprta v njegovi kletki doma.

Romina Sossi
4. r. OŠ »J. Ribičič«
SV. JAKOB

MIRAMARSKI GRAD

Šli smo v Miramarski grad. Grad je zelo velik. Graditi so ga začeli leta 1856, dokončali pa so ga leta 1871. Miramarski grad ima 22 sob. Videli smo tudi slike s podobami Elizabete in Šarlote. Ogledali smo si tudi park.

Karmen Amato
3. r. OŠ »F. Milčinski«
KATINARA

NA IZLETU

Sredi oktobra smo bili v Botaču. Šli smo mimo Bazovice, Jezera, do Hrvatov. Šli

smo mimo Mohovega griča. Učiteljica Zoja nam je povedala, da je bil nekoč na griču Mohov grad. Ostale so samo razvaline.

Šli smo dalje in gledali v strugo Glinščice, videli smo tudi staro cerkvico in staro proggo, po kateri je nekoč vozil vlak. Tako smo prišli v Botač. Tam smo srečali gospo, ki nam je povedala, da je v Botaču še sedem prebivalcev. Povedala nam je tudi, da je nekoč nosila mleko v Trst. V Botaču smo se ustavili, pomalicali in se potem vrnili v šolo.

Karin Severi
3. r. OŠ »F. Milčinski«
KATINARA

V VINSKI KLETI

Bili smo v Mačkoljah, kjer smo si ogledali vinsko klet. Videli smo sode. Bili so veliki. Tam so nam povedali, da pridelajo 600 hektolitrov vina. Vino spravijo v velike sode. Videli smo tudi električno stiskalnico.

Slikali smo prašičke. Ogledali smo si kotel. Možja sta kuhala žganje. Ogledali smo si stroj za pranje steklenic. Mene je najbolj zanimal traktor.

David Fonda
3. r. OŠ BORŠT

NAŠA MUCI

Ko smo že pri kavi vsi Muci v hišo že hiti, ker lačna je od cele noči, saj »fido gatta« jedla ni. Ko se potem naje do kraja, začenja se njen ringa raja.

Bojan Živec
3. r. OŠ BORŠT

BABICA JE PRIPOVEDOVALA

Babica mi je pripovedovala, kako so nekoč živeli v Lonjerju. Povedala mi je, da je bila mlekarica. V hlevu so imeli dve kravi, ki sta dajali dosti mleka. Hranili so ju s senom, ki so ga pridelali po naših travnikih. Mleko so nosili na Katinaro in v Trst. Moj oče je babici pomagal tako, da je krmil krave. Doma so imeli tudi teličke.

Mama pa mi je pripovedovala, da je bila njena mama perica in je prala perilo za tržaške gospodinje. Prala je v Potoku. Tam so prale tudi druge perice. Včasih jih je bilo deset. Perilo je prala na lesenem plohu. Pri splakovanju perila je uporabljala »perlin«. Kadar je hodila v Trst, je na glavi nosila culo z opranim in zlikanim perilom.

Tjaša Ruzzier
3. r. OŠ »F. Milčinski«
KATINARA

MATEJ

Matej je moj mlajši brat. Star je šest let. Hodi v prvi razred osnovne šole v Mačkoljah. V šoli se rad uči. Je priden in ubogljiv. Doma pa mi vedno nagaja. Kadar je lepo sončno vreme, hoče na dvorišče. Rad igra nogomet. Čeprav mi nagaja, ga imam zelo rada.

Daniela Tul
3. r. OŠ MAČKOLJE

MOJA PRIJATELJICA

Moja prijateljica se imenuje Daniela. Stanuje v Mačkoljah. Ima majhnega brata, ki se imenuje Matej.

Daniela obiskuje tretji razred osnovne šole. Sedi zraven mene. Včasih me pride obiskat na dom. Skupaj se igrava in si pripovedujeva zgodbe. Obe pojeva pri otroškem zboru »Slovenski šopek«.

Elisa Martini
3. r. OŠ MAČKOLJE

MOJA MAMA

Moja mama je stara 34 let. Imenuje se Marta. Rodila se je v Križu pri Trstu. Kadar se je poročila z mojim očetom, je prišla stanovat v Prebeneg.

Potem sem se rodil jaz. Moja mama ne hodi v službo. Dela doma in skrbi zame. Kadar kaj nakuham, se jezi in me nekaj časa jezno gleda. Kadar sem priden, je vesela. Po večerji se igrava skupaj. Pridruži se nama tudi oče.

Igor Zeriul
3. r. OŠ MAČKOLJE

NOGOMET

Že od mladih nog mi je bil všeč nogomet. Zato me je lani mama vpisala v nogometno društvo »Breg«. Na trening hodim dvakrat na teden. Včasih se ne potrudim dovolj, včasih pa sem zelo priden.

V soboto popoldne bomo igrali prvo tekmo.

Daniel Sik
3. r. OŠ MAČKOLJE

NA SPREHODU

Popoldne smo šli na sprehod. Šli smo v gozd. Ded je ostal doma in varoval hišo. Bil je lep, sončen popoldan. Šli smo po stezi, ki se vije nad morjem, tja do Križa. Od tam je bilo videti Grljan. Vrnili smo se domov precej utrujeni. Mama je povedala, da bomo drugič šli do Sv. Primoža. Tam je tudi razgledni stolp.

Edvin Bukovec
2. r. OŠ PROSEK

Ne morem se pritoževati. Moji pozivi so zalegli. Kar obsuli ste me s pisemci, risbami in dopisi, da imam resne težave kam z njimi, ker zaradi pomanjkanja prostora ne morem vseh objaviti. A nisem vas zanemaril, dragi dopisniki. Imejte malo potrpljenja in razumevanja in boste vsi prišli na vrsto v prihodnji številki, ko bom objavil vse ostale dopise.

Pridno mi pošiljate dopisnice za nagradno žrebanje. To pomeni, da ste bili vsi zelo

vestni in poravnali celoletno naročnino. Dopisnice vsekakor pošljite čimprej, da jih ne boste nevede kam vtaknili in pozabili nanje ter tako zamudili žrebanje. Najbolje je, da jih takoj izpolnite, nalepite znamko in nemudoma stečete do najbližjega poštnega nabiralnika. Tako boste gotovi, da bo dopisnica priromala na moj naslov in prišla v poštev za žrebanje.

Bližajo se božični in novoletni prazniki.

Poskrbel sem, da ste to številko Galeba dobili predčasno in jo boste lahko prebirali tudi med počitnicami. Za bližajoče praznike vam želim vse najboljše, predvsem srečen božič in zdravo, mirno ter uspešno novo leto 1988. Isto voščilo velja za vaše starše, za vse učiteljice, profesorje in ravnatelje ter za vse sodelavce in ilustratorje, ki se z menoj nesebično trudijo, da je Galeb vedno lepši in privlačnejši v vaše veselje in zabavo.

UREDNIK

NAJLEPŠI DAN

Vstal sem zelo zgodaj, ker sem z očetom šel v gore. Z nama je prišel tudi očetov prijatelj. Ob devetih zjutraj smo bili že v koči na Gozdu, na Vršiču. Nevio je predlagal, da bi šli v dolino Tamar in od tam na vrh Slemena. Med potjo sem videl vse tri skakalnice v Planici. Začeli smo se vzpenjati na Sleme.

Srečali smo planinca, ki je bil v Nepalju in v Himalaji. Povedal je, da se bo kmalu odpravil na Antarktiko in da bo skušal splezati na najvišji vrh. Govoril nam je tudi o Peruju in Patagoniji, pa tudi o Vezuvu.

Hodili smo ob hudourniku, ki je drvel od Kotove Špice proti Tamarju. Pot je bila strma. Ko smo se bližali vrhu, je zasijalo

ROBERT DEBELIS, IGOR ROLICH, 3. in 5. r. OŠ »M. Gregorič - Stepančič« SV. ANA

krasno sonce. Do vrha smo rabili približno dve uri in pol. Na vrhu smo pomalicali, se sončili in uživali krasen razgled. Bilo je tako jasno, da smo videli vse bližnje gore. Čudovit je bil pogled na Jalovac, Škrlatico, Špik, Mojstrovko, Kranjsko goro, tja do Podkloštra in v druge doline.

Odpravili smo se v dolino. Ustavili smo se pri spominski tabli štirim planincem, ki jih je odnesel plaz. Potem smo šli v kočo, kjer smo prespali.

Bilo je zelo lepo.

Boštjan Starc
4. r. OŠ PROSEK

GALEBOV DNEVNIK IN GALEB

Letos obiskujem drugi razred.

Tudi letos smo dobili Galebov šolski dnevnik. Vanj pišemo, kar hočemo. Pišemo, kaj se je zgodilo v šoli ali doma ali kje drugje.

Dobili smo tudi Galeb. Na platnici je lepa risbica. Galeb smo že prebrali. Upam, da bo prišla kmalu nova številka z našimi pripevkami. Zelo rada berem Galeb.

Vsak dan poslušamo pravljico za dobro jutro in za lahko noč. Obe pravljici poslušam zelo rada.

Ivana Sossa
2. r. OŠ PROSEK

V lik razporedi (vodoravno ali navpično) spodnje besede. Pri tem si pomagaj z že vpisana besedama v liku.

2 ČRKI: AH - AT - ČA - KI - LN

3 ČRKE: AGA - BON - CIN - HRČ - NIN

4 ČRKE: ERAR - EROS - HARI - IGOR - RATO

5 ČRK: SATAN

6 ČRK: ARAFAT - KENIJA - NATRIJ

7 ČRK: NABUCCO

8 ČRK: EZOFAGUS

9 ČRK: EINTRACHT - VPRAŠANEC

UGANKE IN ZANKE

linotipija

V	P								
E	R								
S	A								
E	Z								
L	N								
E	I								
	K								
	E								

4X4

U	M	A	G
M			
A			
G			

	U		
U	M	A	G
	A		
	G		

		U	
		M	
U	M	A	G
		G	

			U
			M
			A
U	M	A	G

Spodnje besede razporedi (vodoravno ali navpično) v štiri magične like

ARES - ATOM - AZUR - BOJA - GOST - HUNI - IGOR - MORO - NATO - RAGA - TABU - ZIMA

anagram

(Opensko kulturno društvo)

BOTRA

slikovna križanka

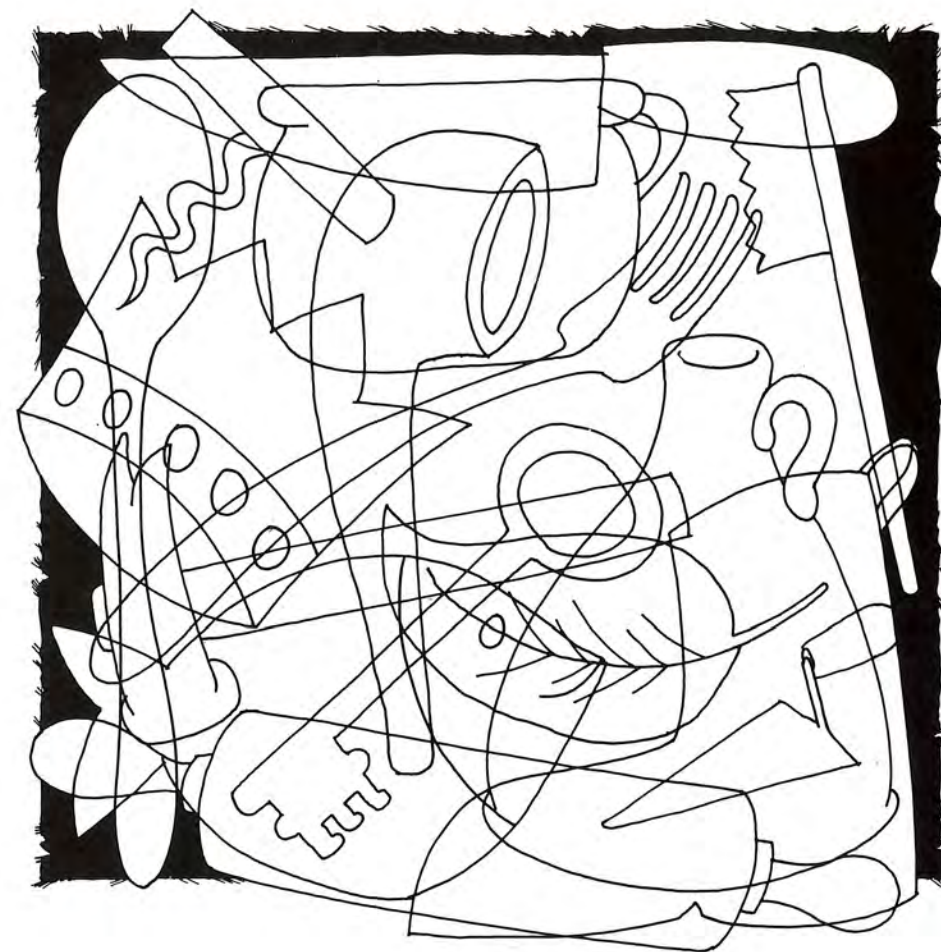
				ŠVEDSKA	MAJHNA MIŠ	ŠOLSKA... GRAJA, KAZEN	ODLIČNA JUG. ATLETINJA	TROPSKE RASTLINE	RAVENNA	
				PODOBA PRI PRAVOSLAV.						
				ZGRADBA ZA POUK						ZANOS, POLET
BELGIJA		IME SOVJET. SPRINTERJA BORZOVA	FILMSKA IGRALKA PAPANAS	POKRIVALA KRALJEV PUSTNO... PLESATI						
ZAPREKA						POJAV NA MORJU TONA				
KERSNIKOVA... GOSPODA					REKA V PODONAVJU					
DREVORED					PRESEDNIK ZDA (JOHN)					
JUG. ATLET STEKIČ						VOJAŠKA STOPNJA				
NAJVEČJI GRŠKI OTOK										
REKA			IVAN MINATI							
IVAN JAN			VEZNIK	ŽVEPLO REKA V INDIJI	BARVA KOŽE	NORDIJSKI BOGOVI	ROMUNIJA	BORBA		
ZADNJA ČRKA NAŠE ABECEDE		SIMBOL ZA TITAN MODENA			NEKAJ PREPOVEDANEGA					
ZAKLJUČEK MOLITVE					GRŠKI BASNOPISEC AVSTRIJA					
DRŽAVA NA BLIŽNJEM VZHODU										

SODELUJ
Z
NAMI

Vera Poljšak

Ilustr. Magda Tavčar

KAJ VIDIŠ ?

POIŠČI IN NAŠTEJ VSE NARISANE PREDMETE. REŠITEV POŠLJI UREDNIŠTVU GALEBA. ČAKA TE LEPA NAGRADA. DOVOLJ JE, DA PREDMETE NAŠTEJEŠ. V PISMU NAPIŠI SVOJE IME IN PRIIMEK, RAZRED IN ŠOLO, KI JO OBISKUJEŠ.

Rešitve ugank pošljite čimprej na uredništvo Galeba: Lojze Abram, Ulica G. Amendola 12 - 34134 Trst.

REŠITVE IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

ANAGRAM. LAZIO = IZOLA

PUZZLE. Rešitev = Marko Ban.

LINOTIPIJA. Samo vodoravno: pepelka - o - rt - ne - ris - š - k - so - gl - upor - kolo - Tom - ANSA - lak - ok - k - LJ - od - Ana - aerodrom.

SLIKOVNA KRIŽANKA. Samo vodoravno: kvart - vrzel - Atika - SG - deli - Iranec - meter - Oger - nonet - redi - G - A. Č. - grobi - Tibor - Rom - očaki - ice - m - ZE - ocet - Italijani. Na slikah: Simon Gregorčič in Gorica.

REŠITVE SO POSLALI: Robert Debelis, Igor Božič, Mojca Žerjal, Igor Gherdol, Igor Rolich, Alan Domio, Frančišek Tavčar, Elisa Stocca, 3. in 5. r. OŠ »M. Gregorič - Stepančič« - SV. ANA. Milena Cossutta, 2. r. OŠ »A. Sirk« - KRIŽ. Igor Gregori, Maksi Urdih, Alessandro Merzari, Dejan Dermota, Francesca Milone, David Sancin, 5. r. OŠ »D. Kette« - SV. FRANČIŠEK. Daniel Capponi, Roberto Longo, Andrej Grahonja, Marko Kariš, Silvia Carboni, Paolo Sabadin, Adriana Longo, 1., 2., 4. in 5. r. OŠ PESEK. Janja Del Linz, Andrea Hrovatin, Anja Starec, Tilen Tavčar, Martina Viviani, Borko Štefanovič, Alenka Pertot, Ivana Legovini, Devan Jagodic, Robert Scerni, Martin Turk, Andrej Kafol, Omar Norio, Tjaša Jogan, Luca Marchesi, Michele Mettulio, Matija Jogan, Kristina Bezenšek, 1., 2., 4. in 5. r. OŠ »F. Saleški Finžgar« - BARKOVLJE. Matej Slabajna, 3. r. OŠ »F. Albreht« - MEKINJE, KAMNIK. Andrej Močilnik, 5. r. OŠ »F. Milčinski« - KATINARA. Christian Slavec, Mauro Samoa, Patrick Curman, Daniel Zeriali, Eva Žerjal, Irina Družina, Borut Žerjal, Sandy Sancin, Peter Metlika, Alessandro Gigante, Manuel Zobec, Igor Ota, 3. r. OŠ »F. Venturini« - BOLJUNEC. Jasmin Kocijančič, 2. r. OŠ PODGORA. Mitja Petelin, Marko Petelin, 5. r. COŠ »I. Trinko Zamejski« - RICMANJE. Erika Palčič, Samuela Bandi, 1.b r. OŠ »S. Gregorčič« - DOLINA. Robert Cossutta, Robert Volčič, 4. in 5. r. OŠ »F. Bevk« - OPČINE. Katja Husu, 5.r. OŠ PROSEK. Matjaž Klemše, 3. r. OŠ »I. Pregelj« - RUPA. Ivan Kuk, Mojca Visintin, Mauro Švara, Tjaša Švara, Irena Šemec, Jasmina Kralj, Matej Širca, 5. r. OŠ SLIVNO. Daniel Rebez, Valentina Bernetič, Valter Pala, Noemi Cisera, Maša Pregarc, Anna Mattiotti, Lidija Janežič, 3. r. COŠ »M. Samsa« - DOMJO. Roberto Švara, 1.a r. OŠ »I. Gruden« - NABREŽINA. Federico Pellegrin, 4. r. OŠ VRH. Irina Vitez, 1.r. SŠ »F. Erjavec« - ROJAN. Romina Sossi, Paolo Brazzani, Ivo Mozetič, Jasna Germani, Sonja Padovan, Ana Turco, Tjaša Gruden 4. r. OŠ »J. Ribičič« - SV. JAKOB.

NAGRADE DOBIJO: Peter Metlika, 3. r. OŠ »F. Venturini« - BOLJUNEC. Lidija Janežič, 3. r. COŠ »M. Samsa« - DOMJO. Katja Husu, 5. r. OŠ PROSEK. Mitja Petelin, 5. r. COŠ »I. Trinko Zamejski« - RICMANJE. Robert Volčič, 5. r. OŠ »F. Bevk« - OPČINE.

»SKRITA PODOBA« - Deček ponuja psičku kost.

NAGRADO DOBI: Matjaž Klemše, 3. r. OŠ »I. Pregelj« - RUPA.

Mesečnik (10 števil) — Izdaja: Založništvo tržaškega tiska, Trst — Glavni in odgovorni urednik: Lojze Abram Uredništvo: Ul. G. Amendola 12, 34134 Trst, tel. 415534 —Uprava, fotostavek in ekspedit: Ul. dei Montecchi 6, 34137 Trst, Tel. 772755, 764832 — Tisk: Graphart, Ul. D. Rossetti 14, 34126 Trst, tel. 772151 — Posamezna številka: 2.000 lir, dvojna: 2.500 lir, naročnina: 12.000 lir

Galeb je registriran na sodišču v Trstu pod št. 158 od 3. maja 1954

Galeb je včlanjen v zvezo periodičnega tiska USPI (Unione Stampa Periodica Italiana)